

65 fificis auctoritate, ut ait Marefcot. *f. pra.*, num. 21. Non enim jus spirituale ab Ecclesia in laicos transfertur per concessionem Decimarum, sed titulum temporalem ad commodum, & utilitatem fructuum percipiendam, Castill. *cap. 10. ex. unum. 5.* Balboa in *cap. causam*, n. 7. 8. de *prescrip.* Redoan, de *spoliis Clericor. quaest.* 14. n. 14. cum *seqq.* Garc. de *ex. e. 1. cap. 9. num. 91.* Lafart, de *Decim. vend. cap. 19. n. 32.* D. Thom. 2. 2. *quaeft.* 100. *art. 4. ad 3.* Cevall. d. *et. quaeft.* 82. 2. nu. n. 78. Suar. *cap. 30. n. 9.* Barbof. in *dict. collectan. n. 3.* nam Superioris, an concedendas laicis Decimas habentis facultatem, auctoritate, perceptio earum, quae annexa est titulo spirituali, potest separari; Thom. Delbene *supra* *cap. 8. dubitat. 9. sect. 2. num. 32.* Caput autem, prohibentis Decim. ut ex se patet, non comprehendit laicos, qui sine conscientia, tituloque legitimo Decimas retinent? de quo tamen consulas Castill. *dict. cap. 11. num. 45.* August. Barbof. *dict. 3. n. m. 63.*

Ibi: Licet Decimas ante Conilium Lateranense.

66 Non minus contrahitur, an Episcopus possit in feudum perpetuo concedere de Ecclesia benemeritis eas Decimas, quae ante Concilium Lateranense erant penes laicos titulo feudi perpetui, si iterum ad Ecclesiam nunc revertantur? Affirmant Gilchen. *dict. cap. 8. a num. 10.* Bursat. *cons. 127. num. 122. volum. 2.* Imol. in *cap. 2. de feud.* Cardinal. ibi. *col. penult.* Quibus, & aliis videtur prohibitio non dandi Decimas perpetuo in feudum, esse restringenda ad eas quae tunc temporis liberae existebant; pro quibus facit textus notabilis in *cap. 2. de feudis*, ubi proponitur, Episcopum jurasse, bona Ecclesiae suae non infeudaturum? & deciditur, non obstante juramento, posse in feudum concedere rem ad Ecclesiam reversam, quae cum juravit, jam erat infeudata, Unde dicendum videtur, posse Episcopum decimas infeudatas tempore Concilii, iterum, si vacaverint, eodem modo in feudum perpetuo concedere.

Sed contra tenent Ioan. Andr. & Abb. in *dict. cap. prohibemus. Felin. in dict. cap. causam que. col. 2. vers. Excit etiam ad hoc.* Claudi. Seyfel. in *specul. feudor. tit. que res in feud. dar. pos. vers. Nihilominus.* Menoch. *dict. lib. 6. praes. 86. num. 3.* Fachina. *dict. lib. 7. cap. 72. Berol. cons. 11. num. 12. vol. 1.* Redoan. d. *et. tract. de reb. Eccles. non alien. quaeft.* 63. num. 17. cum *sq. q. 64. num. 3.* Marefcot. *lib. 2. cap. 35. n. m. 20.* In qua controversia Suar. *sup. a. n. m. 9.* distinctione usus est; qua omilla,

67 hanc posteriorem partem sustinendo, Responderi potest ad *ca. ut. 2. de feud.* in eo juramentum intelligi juxta mentem jurantis, ejus cui juratum est, quae fuit, ne Episcopus deteriorem faceret Ecclesiae conditionem, sed illam indemnem servaret in eo statu, in quo tunc reperiebatur; cui minime contravenitur, si bona, quae jam erant sub feudo, dendo eidem conditionibus infeudentur, cum per hoc jus Ecclesiae deterius non reddatur; at prohibitio, ne Episcopi decimas dent perpetuo in feudum laicis, ad eorum personas respicit, quibus abstulit, quam antea habebant, facultatem, quae sublata, nullis ex Decimis feudum perpetuum poterit concedere, quod & magis receptum videtur.

Vers. Sed si dubitetur, an Decima titulo feudi.

68 Est hac in re duplex communis opinio. Prima docet, laicum, possidentem decimarum jus, probare debere praeter immemorabilem possessionem, feudi concessionem ex fama; Marefcot. *lib. 1. c. 13. num. 4. & cap. 9. n. 23.* Cevall. qui communem testatur, *quaeft.* 368. Balboa in *cap. causam*, n. 51. de *prescrip.* Menoch. *cons. 291. num. 43. & d. praesumpt.* 86. num. 5. Rebuf. *quaeft.* 13. num. 69. Suar. *cap. 27. num. 4.* Barbof. in *d. collect. ad c. causam*, num. 4. ad *finem*, & *dict. cap. 26. §. 2. num. 52.* Berol. *cons. 21. num. 15.* Rora *decis.* 474. num. 3. *4. part. 1. in re. ent. & apud Duran. decis.* 205. num. 15. quam ita in praxi observare, testis est Tondut. *dict. q. 72. n. 24.* At quod sufficit, allegare titulum feudi concessi ante illud Concilium, & solum probare immemorabilem, tenent magis communiter DD. & in Gallia observari, tradit Tondut. *num. 25.* idemque probant, D. Larrea *part. 2. allegat.* 69. num. 17. Molin. de *primogen. libr. 2. c. 6. numer. 47.*

Garcia de *expens. c. 9. n. 96.* Mascard. de *probation. tom. 3. conclus. 1372. num. 32.* Guttier. *dict. lib. 1. praescrip. cap. 16. per totum.* Gilchen. *dict. cap. 8. num. 23.* Noguerol. *allegat.* 39. num. 8. Camill. Borrel. in *summ. decis. tit. 19. num. 43.* Menoch. sibi contrarius de *praesumpt. lib. 3. praes. 131. numer. 47.* Menchac. *controverf. illustr. lib. 2. cap. 98. num. 6. 7.* Peregrin. de *jur. fise. lib. 6. tit. 8. numer. 21. 22.* Avendan. in *cap. 1. reor. lib. 2. cap. 4.* Gregor. Lop. in *1. 23. glos. 2. in fin. ubi hanc magis communem dicit, tit. 20. p. 1. latissime Castill. cap. 3. ex num. 6.*

Quaeritur, an tuta conscientia possint decimae retineri ex 69 sola immemorabili possessione ab eo, qui nescit, ullum legitimum titulum intervenisse? Affirmant multi apud Peregrinum *supra. lib. 4. tit. 8.* Anton. Gab. *commun. tit. de praesumpt. lib. 5. conclus. 1. num. 8. & Menoch. d. praesumpt.* 86. num. 4. nam ex tam diuturna possessione oritur praesumptio, quod praecesserit titulus, quod sufficit ad justificandam Decimarum retentionem, quicquid alii sentiant cum Thom. Delbene *sup. dict. dubit. 29. sect. 2. in fine*, quibus ad stipulari videtur D. Covar. in *praenti*, quem sequitur Guttier. *num. 2. vers. Non obstanti*, dum docet, laicum teneri ad probandum saltem ex fama, Decimas feudi titulo possedisse; licet dubius loquatur.

Ad Num. 6.

Laicus, si spoliatur jure percipiendi decimas, est ante 70 omnia restituendus, nisi spoliium fiat ab ea Ecclesia, ad quam de jure Decimae spectabant; quo casu de titulo suae possessionis docere debet, ut restituatur; *cap. ult. de restitut. spoliator. in 6.* Guttier. *d. lib. 2. Canonico. cap. 21. a n. 74.* Rebof. *d. q. 13. num. 83.* Menchac. *dict. lib. 2. cap. 89. num. 4.* Monet. *cap. 5. num. 82.* Augustin. Barbof. *supra. d. et. cap. 26. §. 2. num. 47.* & plures relati per Pet. Barbof. in *l. si vivum. 130. ff. de judic.* qui omnes de communi testantur.

Ad *cap. licet Episcopus 28. de praesent. in 6.* responderetur ibi nihil de restitutione; sed tantum prohibetur, ut Episcopus inauditus spoliat eum, qui duplex incompatibile beneficium possidet; unde non sequitur necessario, hunc esse restituendum. Siq. videm multa fieri venantur, quae facta tenent; *cap. ad apostolicam de regularib. l. patre virioso 8. de iis, qui suis vel alieni jure sunt.* Argel. de *legi. contra dict. quaeft.* 3. n. 98. & ita haec jura conciliat latius explicans Barbof. in *collectan. ad d. cap. licet. num. 6.* Alias difficultates ex variis Pontificum responsis partitur praefata communis doct. in a; de quibus idem Barbof. in *dict. cap. ad Decimas*, & *supra dict. c. 26. §. 2. ex n. 43.*

Vers. Quarto, ab eadem radice.

Laici nullo tempore, etiam immemorabili, possunt jus 73 percipiendi Decimas praescriptione acquirere; Marefcot. *lib. 1. cap. 13. num. 2.* Cevall. *quaeft.* 822. num. 77. Barbof. *dict. §. 2. num. 49. 50.* Ioseph. Ludovic. *P. riv. decis.* 106. num. 8. 9. Carcer. *variar. part. 1. c. p. 23. num. 6.* Guttier. *jur. num. 7. 1.* Suar. *dict. cap. 27. num. 3.* Peregrin. *sup. lib. 6. tit. 8. n. m. 18.* Valasc. de *jur. emphyteut. quaeft.* 17. num. 15. Monet. *c. 15. a num. 114.* Chalfanc. in *consuetudin. Burgund. ub. 1. §. 1. num. 26.* Rebof. *dict. q. 13. a num. 67.* Gilchen. *p. 3. c. 8. numer. 16.* Delbene *sup. n. 31.* cum aliis, Menoch. *cons. 291. numer. 44.* Tondut. *dict. cap. 72. num. 7.* In quo limitatur illa regula, quod tantum possit immemorabilis possessio, quantum privilegium Principis; *cap. super quibusdam 26. §. praeter ea, ubi Glos. verb. Non extat memoria, verbor. significat. l. 1. §. ductus aqua, ff. de aqua quodidam.* Quod provenit ex incapacitate possessoris, quae tolli potest per Pontificem, quatenus temporales sunt, ut diximus *sup. num. 65.* si Decimas laico concedat, sed non per tempus immemorabile; quam limitationem docent Cardin. Tusch. *lib. 1. on. lus. 433. num. 56. 6. lit. L. co. clm. 342. n. 117.* Guevara in *propugnac. Ecclesiar. liber. §. 7. prima assertio. n. 37.* Nicol. Garc. de *benes. part. 1. cap. 2. num. 7.* Delbene *tom. 1. cap. 1. dubitat.* 15. *sect. 3. n. 3.* Suar. *contra Reg. Angli. lib. 4. cap. 32. numer. 23.* Balboa in *dict. cap. causam. numer. 48. cum seqq. de praescrip.* Castill. *cap. 3. num. 17.* Quare laici quovis contendunt, sibi jus esse Decimas percipiendi, pro fundamento suae intentionis

intentionis debent allegare aliquam concessionem de jure validam; nam si sola in possessione fundentur, obtinere non poterunt; Abbas in *cap. cum Apostolica. num. 12. de his qua si n. Tondut. d. qu. 71. nu. 16.* Barbof. *n. 52.* & omnes communiter.

75 Praecipua vero praecedens conclusio limitatur communiter, quando laicus praescribit contra laicum juris Decimarum possessorem, absque aliquo Ecclesiae praedictio; tunc enim, sicut aliae res profanae, praescribi poterunt; Valasc. *supra*, Rebuf. *d. q. 13. num. 55. vers. Nisi contra laicos*, Menchac. *supra. quaeft.* 89. num. 3. Guttier. *dict. lib. 1. praescrip. q. 15. num. 7.* Felin. in *d. cap. causam*, *quaeft. num. 4. de mel. cap. Castill. cap. 30. num. 13.* Barbof. in *d. t. cap. 26. §. 2. n. m. 53.* Qui intelligit hoc procedere in Decimis perpetuo laicis concessis, Paril. *cons. 25. num. 11. 1. lib. 4.* Craver. *cons. 479. numero quarto. lib. 3.* Balb. de *praescrip. part. 5. quaeftio. 7.* Carcer. *supra.* & plurimi alii.

Ibi: Illud tamen hac parte admonendum est.

76 Sic dicent omnes, imo nec Summus Pontifex in praedictum congruae sustentationis ministrantium spiritualia, quicquam potest statuere, aut concedere; Guttier. *dict. ap. 21. num. 25. 29.* Castill. in *1. 23. tit. 19. part. 1. Sol. lib. 9. q. 4. art. 1. vers. Ex his subsertitur.* Suar. *cap. 14. num. 9.*

Ad Num. 7.

77 Sin. dubio est, posse unam Parochiam adversum alteram jus percipiendi decimas praescribere, modò ministrantibus sufficientes portio ad alimentum relinquatur, *cap. 1. de praescrip. in 6.* ubi notatur, Marefcot. *dict. lib. 2. cap. 95. n. 2. Zabarel. cons. 26. num. 5.* Mil. *verbo. praescribi an possit jus de im.* Balbus de *praescrip. part. 2. pag. 3. quaeftio. 6. num. 10. vers. Limita istam.* Castill. *c. 37. num. 1.* & multi alii apud Barbof. in *collect. ad cap. cum. coniugat. n. 2. & ad c. pe. cum. sint. 2. de decim.*

78 Illud autem controversiam patitur; num Clerici, vel Religiosi, non habentes Parochiam; tale jus praescriptione consequi valeant? Negant Suar. *c. 30. num. 8. 9.* Florentin. in *summ. part. 1. 23. tit. 4. cap. 3. §. 3. vers. Et. no. a quod Episcopus.* Affirmant Rebuf. *d. q. 13. num. 63.* Turc. *cremat. in cap. fin. quaeft. 1. 16. q. 1.* Guttier. *d. cap. 21. num. 60.* Marefcot. *ab. praescrip.*, qui quadragenariam possessionem cum titulo, aut immemorabilem requirit; Castill. *num. 14.* Augustin. Barbof. in *cap. in aliquibus. n. 7. de Decim. §. dict. cap. 26. §. 2. num. 53.* Sibi alii, & *num. 55.* Quae sententia verior videtur, siquidem Ecclesiasticis cessat ratio incapacitatis possidendi jus spirituale; ex qua sola defenditur, laicis Decimas praescribere non posse; qua sublata, sicut privilegio, ita & praescriptione jus Decimas percipiendi per Ecclesiasticos acquiri poterit, cum eandem vim obtineant; Peregrin. *lib. 1. tit. 1. num. 61.* Rodulphin. de *ab-*

79 *olut. Princ. potest cap. 2. num. 13.* Nam immemorabilis possessio vim obtinet privilegii, Balb. de *praescrip. part. 2. quinta part. in princ. q. 6. n. 28.* Decian. *1. ad. crimin. tom. 1. lib. 4. c. 9. n. 14.* Rebuf. ad *leg. Gall. a. tit. de consuetud. in praesent. n. 45.* Gonzalez ad *re. n. 8. C. m. c. lar. glos. 35. num. 29.* Castill. *cap. 3. num. 6.* Avendan. de *cons. cap. 8. n. 9.* Garc. de *n. bilit. glos. 12. num. 54. cum seqq.*

Quibus non obest, quod P. Suar. considerat in contrario, scilicet rationem iniustitiae, quae hanc praescriptionem comitatur, ut unus minister, & alter commodum pro tali ministerio debitum reporteret; Nam per praescriptionem semper juri alterius de ogari solet; & sicut privilegio Pontificis illa inaequalitas introduci potest, sic etiam & praescriptione. Ipsi tamen hanc paritatem negat, per textum in *cap. accedentes. 11. de praescrip. ubi probatur. pri-*

80 *villegio exim. posse aliquem ab onere, a quo praescriptione non licet. Sed communiter respondet DD. illud procedere, propter specialem prohibitionem praescriptionis, de qua in illo textu, Barbof. *ibidem.* in *collectan. n. 3.* at in casu nostro nullibi prohibetur, quod Ecclesiastici, etiam sine*

Parochia, Decimarum jus praescribere queunt. Sed una Ecclesia non Parochialis contra alteram, quae Parochia non sit, jus percipiendi Decimas quadraginta annis abique titulo praescribit, Marefcot. *num. 24.* ubi sic Rotam decidisse testatur. Idem est ad praescribendum contra eum, qui habet Decimas de jure specialia, Barbof. *num. 56.* vel de jure communi, quas nunquam possedit; Idem *num. 57.* nam sola qua tragenaria possessio sine titulo factis erit

Ibi: Cum alio in praescriptione triginta, vel quadraginta.

In praescriptione triginta, vel quadraginta annorum 81 nullo jure titulus desideratur, nisi jus commune adversus praescribentem praesumat, D. Covar. *n. regu. possessor. part. 2. §. 4. numer. 3.* Menoch. de *praesumpt. lib. 3. p. 2. 13. a numer. 15.* Mascard. de *probat. conclus. 13. a numer. 91.* & *on-* *clus. 1177. numer. 108.* Gilchen. *part. 2. memb. 1. cap. 9. 11.* Molin. de *jur. & jur. disp. 75.* Tusch. *lit. P. concl. 5. 535 a numer. 22.* Paril. in *cap. si d. g. n. i. numer. 46. de praescrip.* Pinell. in *amb. nisi tricennale. numer. 10. in me. C. de bon. ma-* *erit. Ezidian. l. ex hoc. jure. part. 1. cap. 8. num. 74. ff. de inst. & jur. de quo latissime per D. Ioann. del Castill. *cap. 26. n. 55. & 56. vers. Secunda conclusio.* Petr. Barbof. in *rubric. 1. de praescrip. 30. vel. 40. annor. numer. 72. 73. 96. 106. cum se-* *quentib. & num. 114. cum aliis.* Balboa in *cap. de quatuor. n. 23. & in c. Sanctorum. q. 2. n. 24. de praescrip.**

Ad Num. 8.

Ibi: Quibus me h. re. opinioibus ea, qua potuimus.

Decimae tolli, immutarique quoad quoram, consuetudine non possunt, quatenus sunt necessariae ministrorum sacrorum sustentationem. Sequuntur, D. Covarruvias Guttier. *dict. ap. 21. num. 35.* Rebuf. *dict. quaeft. 13. numer. 54.* Dicac. Perez in *l. 1. tit. 1. §. 1. lib. 1. Ordinarum. Soto* *lib. 5. q. 1. art. 4. ad 4.* Aragon. *2. quaeft. 87. art. 1. Suar. cap. 12. numer. 5. 8.* Tondut. *dict. cap. 72. numero duodecimo.* Castill. *cap. 10. numero septimo.* Anast. Germon. de *Sacerdot. numer. 1. libro tertio. cap. 19. num. 6. 97. cum sequentibus.*

Ibi: Nam estis possit Princeps, ipsaque consuetudo.

82 Quid possit Princeps circa jus naturale, & divinum? colliges ex Suarez *cap. 4. numer. 6.* & *sa. ch. de matrim. lib. 8. dist. 6. numer. 5.* Azor. *part. 2. lib. 4. c. p. 18. quaeft. 1.* Mart. de *jur. iudic. p. 4. cent. 1. cas. 62. numer. 15.* Carlell. *de immunit. Ecclesiar. lib. 2. quaeft. 4. numer. 21.* Delbene *ead. tract. tom. 1. cap. 1. amb. ar. 2. sect. 3. num. 7. 6. C. v. l. quaeft. 760. numer. 13.* Gregor. Lop. in *proximis. part. 2. glos. 6. ad finem.* Grammatic. *vol. 32. numer. 7.* Did. *Per. in l. 1. quaeft. 33. vers. 5.* Nec contra. *1. tit. 12. lib. 4. Or. liname 1.* Menchac. *supra cap. 5. numer. 15.* Barbof. *In. de jur. E. cles. ubi in fo. lib. 1. cap. 2. a numer. 110.* Bobadill. in *politic. lib. 2. ap. 10. numer. 71.* & quidem d. Latina haec D. Covar. recepta est, ac omnino tenenda.

Vers. Eas vero de imas, quae jure tantum humano.

Decimae quae jure humano debentur, nec sunt necessariae ad victum ministrorum, consuetudine tolli, minime possunt. Haec sententia communis est, ut constat ex DD. in principio hujus *vers. laudatis.* licet eam impugnent Germon. *ubi proxime*, & alii non pauci Canonistae, qui censent, Decimas etiam quoad quoram esse de jure divino, ut notat Suar. *dict. cap. 12. numer. 1.* Videas notata paulo inferius, *num. 97. cum seqq.*

Vers. Primum hinc constat.

83 Quas decimas Clerici solvere teneantur, tractat latiss. sine Suarez. *cap. 17. per totum.* Guttier. *dict. cap. 21. numer. 52.*

Pellizzari in manu regular. tom. 2. tract. 8. c. 7. n. 166. Barbof. di. 7. cap. 26. §. 3. ex p. m. 6. Ant. Hispan. de Decim. reg. 10. num. 16. 17. Valent. 2. 2. tom. 3. disp. 6. quest. 5. punct. 5. Becan. de iust. & iur. in qual. 87. D. Thom. quest. 6. Rebuf. quest. 5. Monet. cap. 5. Bonac. tract. de legib. disp. ar. ultim. quest. 5. punct. 3. a. num. 5. Ex quibus quid hac in re attento iure communi dicendum sit, breviter ostendamus.

84 Primò, Summus Pontifex ad Decimas solvendas tenetur ex prædis, quæ titulo temporali possederit, nisi se ipsum eximat; non autem ad alias: Suarez supra, numer. 8. cum se q. Rebuf. numer. 26. Bonacin. di. 7. num. 5. in fine.

85 Secundò, Episcopi & alij similes Prælati in hoc Pontifici equiparantur, eo excepto, quod se immunes facere nequeunt à solutione earum Decimarum ex prædis, Suar. a. num. 11. Rebuf. num. 3. 4. Pellizzari ubi sup. Tusch. tom. 2. conclus. 65. Bonacin. di. 7. num. 5. Monet. cap. 6.

86 Tertio, Parochi eisdem conditionis sunt ac Episcopi, nam solum ad Decimas ex prædis titulo temporali acquisitis sunt obligati, etiam intra propriam Parochiam terminos illa sint sita, l. 2. tit. 10. part. 1. Guttier. Bonac. Pellizzari. sp. Sor. di. 7. lib. 9. quest. 14. tit. 4. Suar. a. num. 16. Sed Episcopus, & Parochus sunt Pontificis potesta i subiecti, ut possit super redditus Ecclesiasticos imponere eis iusta de causa onus aliquod; Episcopus autem à Parochis nihil propria autoritate valet exigere; notant. Suarez 7. num. 19. Becan. num. 3. Ratio præmissarum resolutionum est, nam hæc personæ Pastorem non habent, à quo Sacramenta percipiunt, ut ei personales decimas solvant, quæ hoc titulo debentur, cap. 1. Apostolica 20 §. 1. de De im. 88 Neque ex redditibus Ecclesiasticis Decimæ penduntur, cap. 46. secundum communem intellectum, 16. quest. 1. Solum ergo ad Decimas prædiales, de quibus diximus, tenentur. Quia prædialia transeunt cum suo onere in quemcumque possessorem, cum Decimæ onus sit reale, quod rem sequitur, quocumque vadat, cap. dilect. 8. cap. de terminis 16. de Decim. Ceval. tom. ultim. quest. 55. numer. 10. 20. Suarez num. 8. Lessi. de iust. & iur. lib. 2. cap. 39. num. 23. Bonacin. ubi proxime, Guttier. Canon. lib. 1. cap. 1. n. 111. Castill. c. 2. n. m. 17. August. Barbof. plures referens in coll. can. ad cap. cum sint, num. 3. de Decim. Quod similiter in Tertio docet Castill. num. 18. & cap. 36. n. 54. Cabed. de p. r. o. Reg. Coron. cap. 18.

87 Quia prædialia transeunt cum suo onere in quemcumque possessorem, cum Decimæ onus sit reale, quod rem sequitur, quocumque vadat, cap. dilect. 8. cap. de terminis 16. de Decim. Ceval. tom. ultim. quest. 55. numer. 10. 20. Suarez num. 8. Lessi. de iust. & iur. lib. 2. cap. 39. num. 23. Bonacin. ubi proxime, Guttier. Canon. lib. 1. cap. 1. n. 111. Castill. c. 2. n. m. 17. August. Barbof. plures referens in coll. can. ad cap. cum sint, num. 3. de Decim. Quod similiter in Tertio docet Castill. num. 18. & cap. 36. n. 54. Cabed. de p. r. o. Reg. Coron. cap. 18.

88 De Clericis autem, aliisque Ecclesiasticis Parochiam non habentibus dicendum est, Decimas non debere ex bonis, aut redditibus Ecclesiasticis; de patrimonialibus sic ut ex prædialibus colligitur; de personalibus Decimis est controversia; & communiter DD. docent, ad eas Clericos, aliisque Ecclesiasticos esse astrictos; ut ex pluribus tradunt Barbof. di. 7. §. 3. num. 8. cum seqq. Monet. cap. 5. quest. 1. Ricc. in praxi for. Eccles. decis. 605. alias decis. 429. Guttier. d. n. 52. Bonacina, & Becano sup. Suar. a. num. 21. qui num. 24. distinguit inter licita titulo spirituali, & terrena, orali comparata, à quo huius rei perfectam cognitionem discere poteris. Consuetudo verò eos omnes à tali obligatione eximere valet, Guttier. d. n. 52. Rebuf. d. quest. 13. num. 60. Perez suor. Castill. can. 2. nu. 9. 10. August. Barbof. in collect. ad cap. in aliquibus, num. 6. de Decim.

Verf. Secundo licet magis.

89 Ex prædis unius Ecclesie constitutis intra terminum alterius Decimas debentur, tenent Guttier. nu. 54. Rebuf. di. 7. quest. 5. n. 20. Perez suor. col. 198. vers. Distatur & col. 203. vers. Item etiam, Azeved. in l. 2. tit. 5. lib. 1. Recopil. & est magis communis opinio, & in puncto juris vera, ut fatetur Suarez n. 3. licet in oppositam inclinet; sed tale jus consuetudine etiam extinguitur, Castill. cap. 2. num. 9.

Verf. Tertio deducitur.

90 Consuetudine effici potest, ut Decimæ uni Ecclesie iure communi debentur; solvantur alii, Castill. num. 5. Monet.

Verf. Quarto de hinc.

91 Ad hæc videndi sunt Guttier à numer. 43. Perez suor. præf. l. 200. vers. Decima præterea, & vers. esse tamen, Padill. in l. post. mor. em. numer. 18. 19. C. de fideicommissis. Azeved. in l. 4. numero secundo, tit. 5. lib. 1. Recopil. Monet. supra cap. 6. Tusch. cons. 67. numer. octavo, Bonacin. di. 7. quest. 5. punct. 4. numer. 3. Suarez cap. 17. per totum. Barbof. de offic. Paroch. cap. 28. §. 2. numero vigesimo quarto,

Verf. Quinto de hinc.

92 Ubi dubium est, cui Ecclesie Decimæ sint solvendæ, statuitur consuetudini, quæ decennio introducitur; Castill. c. 2. num. 11. 12. Monet. supr. di. 7. quest. 5. num. 100. Barbof. numer. 68. Put. decis. 154. lib. 1. Guttier. di. 7. numer. 58. Marefcot. variat. lib. 2. cap. 95. num. 19. ubi Rotæ decisiones referunt, Suar. num. 8. et quod consuetudo, quæ non est contra jus, in dicitur decennio, probant Suarez in Theaur. receptar. sentent. lit. C. numer. 275. Monet. de option. Cano. 96. n. c. ap. 2. quest. 2. numer. 6. Ceval. quest. 357. numer. 10. Sayr. in can. R. g. lib. 3. cap. 11. numer. 11. Curti. in cap. fin. de sect. 3. n. 28. de consuetud. Barbof. supr. §. 2. n. 35. Achil. de sect. 3. n. 28. de consuetud. Barbof. supr. §. 2. n. 47. Guttier. supr. c. 5. n. 5. de Decim. Rebuf. quest. 1. n. 47. Guttier. supr. nam si jus resisteret, immemorialis, vel quadragenaria cum titulo desideraretur, Barbof. ubi proxime, Rebuf. num. 83.

Verf. Sexto de hinc.

93 Consuetudo valet eximere laicos à solutione omnium decimarum personalium; sic docet Grego. Lop. in l. 1. 97. glo. mag. vers. Prima, tit. 20. part. 1. Suar. 2. di. 7. cap. 12. n. 6. & plures, quos refert. Menchac. di. 7. lib. 2. illustr. cap. 89. n. 8. in princip. Guttier. num. 37. Barbof. num. 70. Vi. vi. Neap. decis. 4. num. 46. Monet. di. 7. cap. 5. num. 92.

Verf. Septimo eodem iure.

94 Ex consuetudine, Decima ad minorem quantitatem reduci potest, modo ministranti spiritualia, quod sufficit ad victum relinquatur; Castill. numer. 21. Rebuf. quest. 13. numer. 46. 54. Farinac. decis. 474. numer. 5. tom. 2. Barbof. di. 7. cap. 26. in princip. numer. 11. Cancer. numer. 12. 27. Suarez di. 7. cap. 12. numer. 5. Guttier. numer. 31. vers. Alii autem. Balb. de præscriptio. part. 1. part. 5. princip. quest. 7. 8. est communis. Idem de præscriptioe docet cum multis Castill. num. 23. qui num. 19. cum aliis oblesvat, Decimam appellari, quamlibet partem, quæ Decimæ loco solvatur.

Verf. Octavo de hinc.

95 Similiter consuetudine licet ex aliquibus fructibus Decimam nullam solvere; Perez in di. 7. l. 1. col. 205. in fin. vers. Est & aliud, tit. 5. lib. 1. Ordinar. Rebuf. d. quest. 13. n. 51. Guttier. n. 40. cum seqq. Suarez n. 15. Barbof. de iur. Eccles. univers. lib. 3. c. 26. §. 3. n. 65. Otter. de passiv. c. 35. n. 2. 9. Monet. de Decim. d. c. 1. n. 92. Azor. part. 1. lib. 7. c. 37. quest. 2. Castill. n. 8. qui per totum capitulum secundum docet, hæc etiam in Tertio Regis esse servanda; Valenzuel. cons. 146. n. 10. Perez Vazq. in opuscul. de benefic. c. 1. §. unic. dub. 1. Cancer. supra. n. 11. 27.

Verf. Nonavo de hinc.

Ex his deducitur Primò, decimas, etiam antequam peccantur, deberi; quia ad Ecclesiam pertinent, sine aliqua conditione, cui propria sunt, aut saltem debentur; nam in hoc diversæ opiniones sunt, secundum, debitorum non teneri ad referendas eas in horrea Clericorum (etiam non pauci contrarium sentiant, ut Marefcot. di. 7. cap. 95. in fine, Cened. ad Decret. collectan. 66. num. 4. Franc. Vivi. a. c. 4. num. 33. Franch. de. s. 124 à principio.) Quoniam regulariter debitor non cogitur portare debitam ad domum creditoris, nisi sit in pecunia, & uterque eisdem fori, nullusque labor, aut sumptus necessarius sit; ut per Hermos. in l. 56. glof. 6. numer. 129. 130. tit. 5. part. 5. ubi plures allegat. Tertium, Clericos esse monendos, ut faciant Decimas deferri, videantque acervos metiri, nec licet, ipsis inconsultis, fructus recondere, ne fraudam detur occasio, l. 2. tit. 5. lib. 2. Re. o. pillar. Imò potest Parochus facere, ut fructus pendentes describantur, secundum Marefcot. ubi proxime, num. 33. & quilibet exactor Decimarum potest prohibere domino fructum, ut illos asportet, nisi ipse, vel alius suo nomine adsit; Cancer. numer. 7. ubi plures. Quæ omnia, seclusa consuetudine contraria, procedunt. Observandum est, ex Decimis personalibus deducendas esse pro rata expensis in artificio, vel negotiatione factas, ita ut solum ex lucro præstentur. Ex aliis non utique, sed omne quod provenit ad Decimam computatur, cap. non est 22. cap. pastoralis 28. cap. unum non sit 33. de Decim. Lessi. lib. 2. cap. 39. dub. 1. numer. 16. Tusch. supra conclus. 63. numer. 1. 2. Molfesi. tract. 6. ap. 4. numer. 51. Valent. tom. 3. disp. ar. ultim. quest. 1. punct. 3. Vazquez in opuscul. tractat. de bon. s. §. unic. dub. 6. num. 52. Monet. cap. 6. quest. 4. conclus. 1. 3. Rebuf. quest. 11. Suarez cap. 33. 35. Marefcot. lib. 2. cap. 108. numer. 15. 16. Capyc. decis. 6. numer. 3. 5. 1. Barbof. di. 7. cap. 26. §. 1. numer. 34. cum seqq. ubi rationem reddit differentia inter Decimas prædiales, & personales quoad deductionem expensarum; Petr. Barbof. in l. fructus ex num. 6. ff. solut. matrim. Sed consuetudine posse introduci, ut ex prædialibus decimis impensæ deducantur, docet Aug. Barbof. num. 38. Quæ expensæ sint ex personalibus Decimis detrahendæ, explicat Suar. a. c. 33. in fin. ubi ait, id esse deducendum don axat, quod occasione artificii, aut negotiorum impensum fuerit, non tamen ipsius negotiatoris alimenta, illi; etiam nihil agenti, necessaria, Cunque computatio lucri faciendæ sit in fine cuiusque anni, habenda est ratio compendii, & dispendii, ut si in uno negotio amissum est, quod in alio questum, nihil Decimarum nomine debeat, Suar. cap. 3. numer. 4.

Verf. Decimo de hinc.

100 Ex his deducitur Primò, decimas, etiam antequam peccantur, deberi; quia ad Ecclesiam pertinent, sine aliqua conditione, cui propria sunt, aut saltem debentur; nam in hoc diversæ opiniones sunt, secundum, debitorum non teneri ad referendas eas in horrea Clericorum (etiam non pauci contrarium sentiant, ut Marefcot. di. 7. cap. 95. in fine, Cened. ad Decret. collectan. 66. num. 4. Franc. Vivi. a. c. 4. num. 33. Franch. de. s. 124 à principio.) Quoniam regulariter debitor non cogitur portare debitam ad domum creditoris, nisi sit in pecunia, & uterque eisdem fori, nullusque labor, aut sumptus necessarius sit; ut per Hermos. in l. 56. glof. 6. numer. 129. 130. tit. 5. part. 5. ubi plures allegat. Tertium, Clericos esse monendos, ut faciant Decimas deferri, videantque acervos metiri, nec licet, ipsis inconsultis, fructus recondere, ne fraudam detur occasio, l. 2. tit. 5. lib. 2. Re. o. pillar. Imò potest Parochus facere, ut fructus pendentes describantur, secundum Marefcot. ubi proxime, num. 33. & quilibet exactor Decimarum potest prohibere domino fructum, ut illos asportet, nisi ipse, vel alius suo nomine adsit; Cancer. numer. 7. ubi plures. Quæ omnia, seclusa consuetudine contraria, procedunt. Observandum est, ex Decimis personalibus deducendas esse pro rata expensis in artificio, vel negotiatione factas, ita ut solum ex lucro præstentur. Ex aliis non utique, sed omne quod provenit ad Decimam computatur, cap. non est 22. cap. pastoralis 28. cap. unum non sit 33. de Decim. Lessi. lib. 2. cap. 39. dub. 1. numer. 16. Tusch. supra conclus. 63. numer. 1. 2. Molfesi. tract. 6. ap. 4. numer. 51. Valent. tom. 3. disp. ar. ultim. quest. 1. punct. 3. Vazquez in opuscul. tractat. de bon. s. §. unic. dub. 6. num. 52. Monet. cap. 6. quest. 4. conclus. 1. 3. Rebuf. quest. 11. Suarez cap. 33. 35. Marefcot. lib. 2. cap. 108. numer. 15. 16. Capyc. decis. 6. numer. 3. 5. 1. Barbof. di. 7. cap. 26. §. 1. numer. 34. cum seqq. ubi rationem reddit differentia inter Decimas prædiales, & personales quoad deductionem expensarum; Petr. Barbof. in l. fructus ex num. 6. ff. solut. matrim. Sed consuetudine posse introduci, ut ex prædialibus decimis impensæ deducantur, docet Aug. Barbof. num. 38. Quæ expensæ sint ex personalibus Decimis detrahendæ, explicat Suar. a. c. 33. in fin. ubi ait, id esse deducendum don axat, quod occasione artificii, aut negotiorum impensum fuerit, non tamen ipsius negotiatoris alimenta, illi; etiam nihil agenti, necessaria, Cunque computatio lucri faciendæ sit in fine cuiusque anni, habenda est ratio compendii, & dispendii, ut si in uno negotio amissum est, quod in alio questum, nihil Decimarum nomine debeat, Suar. cap. 3. numer. 4.

Verf. Unde maxime ad hoc conducit scire.

101 Plures differentia inter consuetudinem, & præscriptio nem inveniuntur. Prima est, quod consuetudo non inducitur nisi per Communitatem, per privatum verò præscribi potest. Secunda, per consuetudinem acquiritur ius toti Communitati per præscriptionem ipsi possidenti privato. Tertia, consuetudo est quid iuris, quaterus legis vicem obtinet, l. de quibus 32. ff. de legib. Præscriptio quid facti, quia ius non facit. Quarta, consuetudo abrogat legem; Præscriptio non utique. Quinta, in præscriptio ne bona fides requiritur, in consuetudine non desideratur. Sexta, ad consuetudinem intervenire debet consensus saltem tacitus Principis, cuius legi derogatur; ad præscribendum non est necesse ut ille consentiat, cui necumentum ex præscriptione generatur; de quibus, & aliis differentiis videndi sunt Tondut. di. 7. quest. 72. num. 9. Suar. cap. 5. num. 19. & 23. a. num. 5. Bonacin. ubi proxime, Barbof. in di. 7. cap. fin. num. 21. D. Covar. in regul. possessor. pa. 1. 2. §. 3. num. 2. Salas de legib. disp. 19. sect. 1. num. 6. 7. 8. & sect. 5. num. 45. 50. 54. Rebuf. di. 7. quest. 15. Guttier. num. 69. Ioan. Fab. in §. ex scripto, Inst. de iur. natur. num. 5. Menoch. conf. 1091. num. 2. Cardin. Tusch. lit. C. conclus. 801. Delben. supra.

Verf. Undecimo attentè, & diligenter.

102 Hæc sententia est valde communis sit, ut constat ex laudatis per Guttier. num. 38. rejicitur à Theologis, & non paucis juris Interpretibus, ut Suar. di. 7. cap. 12. num. 28. (ubi D. Covar. in præsent. expressim impugnat) a alens, hæc consuetudinem damnandam non esse, etiam laudabilis non sit) Tondut. d. cap. 72. num. 12. Abien. sup. Mar. c. p. 23. quest. 63. Menchac. di. 7. lib. 2. illustr. cap. 89. num. 8. §. quid dicendum, Rebuf. di. 7. quest. 11. num. 43. 44. Delben. di. 7. dubit. 1. 9. sect. 3. & sect. 7. num. 2. Barbof. di. 7. cap. 26. §. 3. num. 64. Sor. di. 7. quest. 4. art. 1. col. antepenult. Ratio est, nam ut sæpe diximus, ministerium ministrantium spiritualia, iure naturali, ac divino debetur; sed quod per Decimas præstatur iure Ecclesiastico statutum est, contra quod potest consuetudo prævalere; di. 7. cap. fin. ubi notat Interpretes, de consuet. Unde si per primitias, oblationes, aliamve modum ministris illis alimenta sufficienter exhibeantur, iuris naturalis obligationi satis fit; neque ita datur nimia secularium exemptio, aut deficit recognitio. Sacerdotibus debita, si quidem modus duntaxat contributionis immutatur; sic consuetudo non solvendi Decimas, pluribus in locis Germaniæ, Italiæ, Græciæ, & Galliæ observatur, sed constituta est quantitas certa fructuum, vel pecuniæ quotannis Ecclesie solvenda: ut testatur Tondut. n. m. 4. 6. 12. Panormitan. in cap. in aliquibus, num. 8. vers. Alii sunt in opinione, de Decim. Filuci. question. mor. al. tom. 2. tract. 28. cap. 7. num. 152. Menchac. controversiar. lib. 2. cap. 89. num. 8. Monet. quest. 4. num. 9. 2. Suar. suor. num. 8. Gimaudet. tract. de Decim. cap. 6. num. 3.

Verf. Duodecimo de hinc.

103 Ad consuetudinis introductionem titulus, aut bona fides, non desideratur; Molin. de primogen. lib. 2. cap. 6. numer. 55. Suar. cap. 13. numero tertio, Guttier. numer. 65. Lessi. di. 7. lib. 2. cap. 6. dub. 14. numer. 47. licet Molin. de iust. & iur. tom. 1. disp. 75. & Tondut. di. 7. quest. 72. num. 18. immemoriam usum requirant, qui in Galliæ Tribunalibus, ita observari testatur.

Ibi: Ne ad consuetudinem istam etiam ei adversetur.

104 Communis conclusio est, quadraginta annorum usum sufficere ad inducendam consuetudinem, quoad Decimarum exemptionem, Marefcot. di. 7. cap. 95. numer. 29. Monet. cap. 5. numer. 103. Bonacin. qui multos laudat, punct. 5. numero sexto, Suar. cap. 13. numero tertio, Guttier. numer. 65. Lessi. di. 7. lib. 2. cap. 6. dub. 14. numer. 47. licet Molin. de iust. & iur. tom. 1. disp. 75. & Tondut. di. 7. quest. 72. num. 18. immemoriam usum requirant, qui in Galliæ Tribunalibus, ita observari testatur.

Ibi: Ne ad consuetudinem istam etiam ei adversetur.

105 Ad consuetudinis introductionem titulus, aut bona fides, non desideratur; Molin. de primogen. lib. 2. cap. 6. numer. 55. Suar. cap. 13. numero tertio, Guttier. numer. 65. Lessi. di. 7. lib. 2. cap. 6. dub. 14. numer. 47. licet Molin. de iust. & iur. tom. 1. disp. 75. & Tondut. di. 7. quest. 72. num. 18. immemoriam usum requirant, qui in Galliæ Tribunalibus, ita observari testatur.

Ibi: Ne ad consuetudinem istam etiam ei adversetur.

106 Est tamen pro D. Covar. non leve fundamentum ex traditis per eundem Suarez cap. 14. num. 10. ubi docet, non posse Pontificem legem Decimarum tollere, etiam relicta Clericis congrua sustentatione; quod tenent etiam Castill. cap. 10. num. 7. Guttier. di. 7. cap. 21. num. 30. Monet. cap. 5. num. 53. Navar. de rebus Ecclesiasticis, quest. 1. num. 57. Lessi. de iust. & iur. lib. 2. cap. 39. dubit. 41. Pa. Vazquez in opuscul. tit. de beneficio. cap. unic. §. 1. dub. 1. Tusch. lit. D. conclus. 62. num. 11. quoniam Spiritus Sanctus, à quo Pontificia regitur potestas, non permittit eum in tantum errorem incidere in detrimentum totius status Ecclesiastici, quandoquidem Sacerdotes non ita deceniter se gerent, subitum pauperibus deficeret, & Divinus cultus irreverenter negligetur. Igitur hoc, quod ita perniciosum est, & irrationabile, nulla poterit consuetudine introduci, ut omnes in d. e. fin. de consuetud. præmittunt.

Sed responderi potest, talem consuetudinem approbatam per tacitum Pontificis, ac eorum, quorum interest consensum, non esse irrationabilem iudicandam, cum aliis modis possit tantum ratione ministerii spiritualis erogari.

Verf. Undecimo attentè, & diligenter.

107 Hæc sententia est valde communis sit, ut constat ex laudatis per Guttier. num. 38. rejicitur à Theologis, & non paucis juris Interpretibus, ut Suar. di. 7. cap. 12. num. 28. (ubi D. Covar. in præsent. expressim impugnat) a alens, hæc consuetudinem damnandam non esse, etiam laudabilis non sit) Tondut. d. cap. 72. num. 12. Abien. sup. Mar. c. p. 23. quest. 63. Menchac. di. 7. lib. 2. illustr. cap. 89. num. 8. §. quid dicendum, Rebuf. di. 7. quest. 11. num. 43. 44. Delben. di. 7. dubit. 1. 9. sect. 3. & sect. 7. num. 2. Barbof. di. 7. cap. 26. §. 3. num. 64. Sor. di. 7. quest. 4. art. 1. col. antepenult. Ratio est, nam ut sæpe diximus, ministerium ministrantium spiritualia, iure naturali, ac divino debetur; sed quod per Decimas præstatur iure Ecclesiastico statutum est, contra quod potest consuetudo prævalere; di. 7. cap. fin. ubi notat Interpretes, de consuet. Unde si per primitias, oblationes, aliamve modum ministris illis alimenta sufficienter exhibeantur, iuris naturalis obligationi satis fit; neque ita datur nimia secularium exemptio, aut deficit recognitio. Sacerdotibus debita, si quidem modus duntaxat contributionis immutatur; sic consuetudo non solvendi Decimas, pluribus in locis Germaniæ, Italiæ, Græciæ, & Galliæ observatur, sed constituta est quantitas certa fructuum, vel pecuniæ quotannis Ecclesie solvenda: ut testatur Tondut. n. m. 4. 6. 12. Panormitan. in cap. in aliquibus, num. 8. vers. Alii sunt in opinione, de Decim. Filuci. question. mor. al. tom. 2. tract. 28. cap. 7. num. 152. Menchac. controversiar. lib. 2. cap. 89. num. 8. Monet. quest. 4. num. 9. 2. Suar. suor. num. 8. Gimaudet. tract. de Decim. cap. 6. num. 3.

Verf. Duodecimo de hinc.

108 Est tamen pro D. Covar. non leve fundamentum ex traditis per eundem Suarez cap. 14. num. 10. ubi docet, non posse Pontificem legem Decimarum tollere, etiam relicta Clericis congrua sustentatione; quod tenent etiam Castill. cap. 10. num. 7. Guttier. di. 7. cap. 21. num. 30. Monet. cap. 5. num. 53. Navar. de rebus Ecclesiasticis, quest. 1. num. 57. Lessi. de iust. & iur. lib. 2. cap. 39. dubit. 41. Pa. Vazquez in opuscul. tit. de beneficio. cap. unic. §. 1. dub. 1. Tusch. lit. D. conclus. 62. num. 11. quoniam Spiritus Sanctus, à quo Pontificia regitur potestas, non permittit eum in tantum errorem incidere in detrimentum totius status Ecclesiastici, quandoquidem Sacerdotes non ita deceniter se gerent, subitum pauperibus deficeret, & Divinus cultus irreverenter negligetur. Igitur hoc, quod ita perniciosum est, & irrationabile, nulla poterit consuetudine introduci, ut omnes in d. e. fin. de consuetud. præmittunt.

Sed responderi potest, talem consuetudinem approbatam per tacitum Pontificis, ac eorum, quorum interest consensum, non esse irrationabilem iudicandam, cum aliis modis possit tantum ratione ministerii spiritualis erogari.

Verf. Undecimo attentè, & diligenter.

109 Ad consuetudinis introductionem titulus, aut bona fides, non desideratur; Molin. de primogen. lib. 2. cap. 6. numer. 55. Suar. cap. 13. numero tertio, Guttier. numer. 65. Lessi. di. 7. lib. 2. cap. 6. dub. 14. numer. 47. licet Molin. de iust. & iur. tom. 1. disp. 75. & Tondut. di. 7. quest. 72. num. 18. immemoriam usum requirant, qui in Galliæ Tribunalibus, ita observari testatur.

Ibi: Ne ad consuetudinem istam etiam ei adversetur.